

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-06447
Otsuse kuupäev 14.06.2026
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp

Tarbija
Kaupleja osaühing Megafort (10524939)

Tarbija nõue Asja parandamine või asendamine.

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija lepingu täitmise nõue.
2. Kauplejal parandada tasuta või asendada defektne toode (kõrvarõngad). Kui parandamine või asendamine ei ole mõistliku aja jooksul võimalik, on kauplejal kohustus tagastada tarbijale ostusumma 52,25 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 21.04.2026.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 26.09.2025 Goldtime kauplusest Guess kõrvarõngad hinnaga 52,25 eurot (arve nr 83339). Tootel olid rippuvad kivikesed.

26.03.2026 avastas tarbija, et ühe kõrvarõnga rippuv kivike oli ära tulnud. Tarbija leidis kivikese üles ja viis toote Goldtime kauplusse parandusse.

01.04.2026 teatas kaupleja, et toode on deformeerunud (väänatud) ning ei kuulu garantii alla.

Tarbija esitas komisjonile tõendid: ostukviitungi, puuduse avalduse, toote fotod ning eksperthinnangu.

Tarbija leiab, et ostetud toode ei vasta lepingutingimustele. Kõrvarõngastel peab olema vähemalt selline kvaliteet, et need peaksid vastu igapäevasele kandmisele. Esitatud puudusega toote pildilt on näha, et kõrvarõnga kõrva panemiseks ei pea isegi puutuma selle külge kinnitatud kivikest, mistõttu ei saa sellel tekkida ka kaupleja poolt nimetatud "painutamist või väänamist". Kinnituskoht, millega kivike on kinnitatud rõnga külge on liiga õrn sellise suurusega kivi jaoks.

Tarbija väidab, et on kasutanud toodet hoolikalt, järgides hooldusjuhendit (välditud selle kukkumist, veega kokkupuudet, saunas käimist jms). Seda tõendab ka asjaolu, et kaupleja poolt saadud eksperthinnangul puudusid sellele viitavad asjaolud.

Tarbija nõuab kõrvarõngaste parandamist. Juhul, kui kõrvarõngaste parandamine ei ole võimalik, siis nõuab tarbija kõrvarõngaste asendamist.

21.04.2026 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks.

Kaupleja vastas tarbija avaldusele 27.04.2026 saadetud kirjaga Kaupleja leiab, et ei ole kohustatud parandama kasutaja põhjustatud kahjustusi.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei nõustu tarbija nõudega.

Kaupleja esitas kullassepa eksperthinnangu. Eksperdi hinnangu kohaselt on tegemist mehaanilise kahjustusega, mis ei ole tekkinud tootmis- ega materjalivea tõttu. Selline kahjustus ei teki tavapärase kasutamise käigus, vaid viitab välisele mõjule (nt juhuslik kinnijäämine, surve või painutamine kasutamise ajal). Eksperthinnang on edastatud ka kliendile.

Kaupleja ei nõustu väitega, et toode ei vasta lepingutingimustele võlaõigusseadus § 217¹ tähenduses. Toode vastas müügihetkel tavapärastele kvaliteedinõuetele ning puudub tõendus, et tegemist oleks olnud varjatud puudusega. Kliendi poolt ei ole esitatud sõltumatu eksperdi hinnangut, mis kinnitaks tootmis- või materjalivea olemasolu.

Kuigi klient viitab hoolikale kasutamisele, ei välista see mehaanilise kahjustuse tekkimist igapäevases kandmises (nt riietesse takerdumine, juhuslik surve jms), mis võib toimuda kasutaja jaoks märkamatu või hetkega, ilma et seda otseselt tajutaks.

Kauplejal ei ole kohustust likvideerida oma kuludega kahjustusi, mis on põhjustatud ebaõigest või ebatavalisest kasutamisest või õnnetusjuhtumitest.

Kokkuvõtvalt on kaupleja seisukohal, et puudub alus rahuldada kliendi nõuet toote tasuta parandamiseks või asendamiseks.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon lahendab käesoleva vaidluse tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 lg 1 alusel, tuginedes poolte esitatud selgitustele, tõenditele ning komisjoni poolt kogutud materjalidele.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 26.09.2025 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi. Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust täitmise nõudena (toote parandamise või asendamise nõue).

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingu täitmise nõudmiseks toote parandamise või asendamise kaudu.

VÕS § 76 lg 1 ja 3 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. Kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil.

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt õigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

VÕS § 217¹ lg 3 p 2 kohaselt peab müüdud asi olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel;

Ostetud kõrvarõngad on mõeldud igapäevaseks kandmiseks. Tarbija võib mõistlikult eeldada, et kinnitusedetailid (eriti kivikese kinnitus) on piisavalt vastupidavad tavapärasele kasutamisele – kõrva panemine, kandmine, eemaldamine, juustega kokkupuude jms.

Komisjon hindas tarbija esitatud fotot. Rippuva detaili kinnituspunkt tundub konstruktsiooniliselt nõrk suhteliselt suure ja raske kivikese suhtes. Selline disainilahendus võib kaasa tuua puuduse, mis avaldub just igapäevasel kasutamisel.

Puudus avastati umbes 6 kuud pärast ostu (26.03.2026).

VÕS § 218 lg 2² kohaselt eeldatakse tarbijalemüügi puhul, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Seega lasub asja lepingutingimustele vastavuse tõendamiskohustus kauplejal.

Kaupleja esitas tõendamiskohustuse täitmiseks kullassepa eksperthinnangu, mille kohaselt on tegemist mehaanilise deformeerumisega.

Komisjon märgib, et kaupleja esitatud kullassepa hinnang on vaadeldav kaupleja enda majandus- ja kutsetegevuse raames tellitud arvamuse, mitte sõltumatu ja erapooletu eksperthinnanguna. Asjaolu, et kullassepp tuvastas „mehaanilise kahjustuse“ (kivikese eemaldumine detaili paindumise/murdumise tagajärjel), ei tõenda iseenesest tarbijapoolset väärkasutust. Igasugune asja purunemine või detaili eraldumine on füüsikaliselt ja mehaaniliselt vaadeldav mehaanilise muutusena. Antud eksperthinnang ei vasta aga põhiküsimusele: kas see mehaaniline deformatsioon tekkis toote konstruktsioonilise nõrkuse tõttu tavapärase kasutamise käigus või tarbija tahtliku või hooletu mõjutuse tagajärjel? Kuna hinnang jättis konstruktsiooni tugevuse ja disainilahenduse mõju analüüsimata, ei lükka see ümber VÕS § 218 lg 2² sätestatud eeldust.

Komisjon märgib, et esitatud hinnang ei välista tootmis- või materjalipuudust.

Arvestades tarbija esitatud vastuväiteid konstruktsiooni nõrkuse kohta ei ole komisjonile esitatud eksperthinnang piisavalt põhjendatud. Sellest ei nähtu mingeid andmeid konstruktsiooni, eriti kinnituskoha tugevuse kohta.

Kaupleja ei ole esitanud tõendeid, et tarbija oleks toodet kasutanud mittenõuetekohaselt või hooletult. Tarbija poolt esitatud fotodelt ei ole näha selgeid märke välisest vägivaldsest mõjust (nt tugev löök või kinnijäämine), mis oleks võinud põhjustada sellist deformeerumist. Tarbija viitab toote hoolikale kasutamisele (välditud veekontakti, sauna, kukkumist jne).

Komisjon lükkab ümber kaupleja argumendi nagu pidanuks tarbija esitama puuduse olemuse tõendamiseks sõltumatu eksperdi hinnangu. VÕS § 218 lõike 2² kohaselt kehtib tarbijalemüügi puhul ühe aasta jooksul alates asja üleandmisest seadusest tulenev eeldus, et puudus oli olemas asja üleandmise ajal. Antud asjas ilmnes puudus umbes 6 kuud pärast ostu, mis tähendab, et seadus vabastab tarbija täielikult tootmis- või materjalivea tõendamise kohustusest. Tõendamiskoormis on seadusega pandud täies mahus kauplejale. Tarbijalt eksperthinnangu nõudmine esimese aasta jooksul on vastuolus VÕS-i imperatiivse regulatsiooniga.

VÕS § 217¹ lõike 3 punkti 2 kohaselt peab asi vastama kvaliteedile ja vastupidavusele, mida tarbija võib mõistlikult eeldada. Kõrvarõngad on oma olemuselt ehted, mille tavapärane ja sihtotstarbeline kasutus hõlmab lahutamatu nende kõrva panemist, kandmist, eemaldamist ning paratamatut kokkupuudet juuste või riietusega. Tarbija võib mõistlikult eeldada, et igapäevaseks kandmiseks mõeldud ehte konstruktsioon ja kivikeste kinnitused on projekteeritud sellise varuga, mis peab vastu eelnimetatud tavapärastele toimingutele (sh kerge puudutus või riietega kokkupuude). Kui detail puruneb või paindub pelgalt igapäevase kandmise käigus, viitab see toote konstruktsioonilisele puudujäägile, mitte tarbijapoolsele ebaõigele kasutamisele, mida kaupleja pole suutnud tõendada.

Komisjon leiab, et ostetud kaup ei vasta VÕS § 217¹ lg 3 p 2 sätestatud nõuetele. Tarbija nõue on seega põhjendatud.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbija on täitnud seadusest tuleneva kohustuse teavitada kauplejat asja puudusest õigeaegselt, mis tagab talle õiguse tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele.

VÕS § 220 lõike 1 kohaselt tarbijalemüügi puhul peab tarbija teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta sai mittevastavusest teada.

Asja materjalide kohaselt andis kaupleja toote tarbijale üle lepingu sõlmimise päeval ehk 26.09.2025. Tarbija avastas kõrvarõnga rippuva kivikese ärakukkumise (ehk lepingutingimustele mittevastavuse) 26.03.2026. Tarbija pöördus toote puudusega Goldtime kauplusse (ehk teavitas kauplejat ja esitas puuduse avalduse) 26.03.2026 ehk samal päeval, kui puudus avastati.

Seega on teavitamine toimunud tunduvalt kiiremini kui VÕS § 220 lõikes 1^a sätestatud kahekuuline tähtaeg ning on ühemõtteliselt tehtud seaduses nõutud mõistliku aja jooksul.

Kuna tarbija teatas puudusest nõuetekohaselt ja õigeaegselt, ei kohaldu VÕS § 220 lõikes 3 sätestatud tagajärg, mille kohaselt kaotaks ostja õiguse asja lepingutingimustele mittevastavusele tugineda. Tarbija on oma teavitamiskohustuse täitnud korrektselt, mistõttu on tal säilinud õigus tugineda kõrvarõngaste konstruktsioonilisele puudusele ning esitada kaupleja vastu VÕS-ist tulenevaid õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 101 lõike 1 punkti 1 kohaselt võib lepingupool, kelle kohustust on rikutud, kasutada teise lepingupoole suhtes õiguskaitsevahendeid, sealhulgas nõuda kohustuse täitmist. Kuivõrd komisjon tuvastas, et märgitud kõrvarõngad ei vasta VÕS § 217^a lõike 3 punkti 2 sätestatud lepingutingimustele (toote puudulik vastupidavus ja konstruktsiooniline nõrkus tavapärasel kasutamisel), on tarbijal tekkinud õigus kasutada müüja suhtes seadusest tulenevaid õiguskaitsevahendeid.

VÕS kohaselt on tarbijalemüügi puhul asja lepingutingimustele mittevastavuse korral esmaseks ja eelistatud õiguskaitsevahendiks just lepingu täitmise nõue asja parandamise või asendamise kaudu.

VÕS § 222 lõike 1 kohaselt võib ostja juhul, kui asi ei vasta lepingutingimustele, nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi muul viisil ilma oluliste ebamugavusteta.

Tarbija esitas komisjonile selge nõude: esmajärjekorras toote parandamine ja selle võimaluse puudumisel kõrvarõngaste asendamine.

Seadusandja on tarbijalemüügi puhul andnud valikuõiguse rikutud nõudeõigust omavale poolele ehk tarbijale. Kuna asjas puuduvad tõendid selle kohta, et kõrvarõngaste parandamine või

asendamine oleks tehniliselt võimatu või põhjustaks kauplejale ebamõistlikke kulusid, on tarbija nõue asja tasuta parandamiseks (või asendamiseks) õiguslikult põhjendatud.

VÕS § 222 lõike 4 kohaselt kannab müüja asja parandamisega või asendamisega seotud kulud, eelkõige veo-, posti-, töö-, reisi- ja materjalikulud. Seega on kauplejal seadusest tulenev kohustus viia kohustuse täitmine läbi tarbijale tasuta.

Kaupleja vastuväide, et ta ei ole kohustatud puudust oma kuludega kõrvaldama, on vastuolus tarbijakaitselise regulatsiooni imperatiivsete normidega, kuna kaupleja ei suutnud ümber lükata VÕS § 218 lõikes 2² sätestatud seaduslikku eeldust, et puudus oli olemas juba asja üleandmise hetkel.

VÕS § 222 lõike 4² kohaselt peab müüja asja parandama või asendama mõistliku aja jooksul alates hetkest, mil ostja teda asja lepingutingimustele mittevastavusest teavitas, ning ilma oluliste ebamugavusteta ostjale, arvestades asja olemust ja otstarvet, milleks ostja asja vajab.

Kuigi tarbija esmaseks nõudeks on asja parandamine või asendamine (VÕS § 222 lg 1), peab komisjon vajalikuks määrata resolutsioonis alternatiivkohustuse täitmise korra. Juhul, kui parandamine või asendamine osutub võimatuks, ebaõnnestub või kui kaupleja ei tee seda mõistliku aja jooksul (VÕS § 222 lg 4², VÕS § 223 lg 1 p 1) on tarbijal õigus lepingust taganeda.

Menetlusökonoomia huvides ja vaidluse lõplikuks lahendamiseks sätestab komisjon, et parandamise või asendamise võimatuse või ebaõnnestumise korral on kaupleja kohustatud tagastama tarbijale toote ostuhinna summas 52,25 eurot, mis vastab müügilepingu tagasitäitmise tagajärgedele lepingust taganemisel (VÕS § 223 lg 1, VÕS § 189 lg 1).

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

/allkirjastatud digitaalselt/